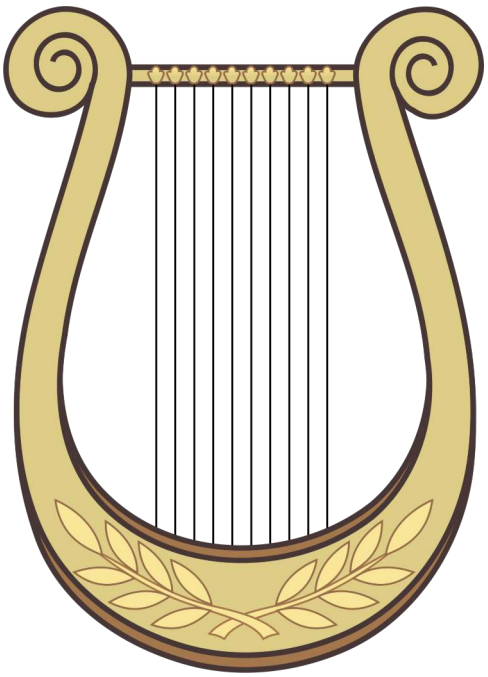
Джак Кухачек

Давид

Развиване на сърце за Бога

12 материала за индивидуално
или групово изучаване
с бележки за водещия

Български християнски
студентски съюз

2025

Съдържание

Как да извлечем максимума от живота на Давид.....5

1. Господ гледа сърцето – 1 Царе 16:1-13.....9
2. Битката е на Бога – 1 Царе 17.....11
3. Истинско приятелство – 1 Царе 20:1-17, 30-42.....13
4. Въпрос на съвест – 1 Царе 24.....15
5. Сигурност в Господа – 1 Царе 25.....17
6. Намиране на сила в Господа – 1 Царе 30:1-25.....19
7. Божият гняв и благословение – 2 Царе 6.....21
8. Божието обещание към Давид – 2 Царе 7.....23
9. Изправяне пред изкушение – 2 Царе 11.....25
10. Строгата милост на Бога – 2 Царе 12.....27
11. Погрешно доверие – 1 Летописи 21:1-22:1.....29
12. Щедро даване – 1 Летописи 29.....31

Лидерски бележки.....33

Как да извлечем максимума от живота на Давид

Когато бях дете, моят герой беше Супермен. Като него, исках да бъда по-бърз от летящ куршум, да мога да прескачам високи сгради с един скок и да огъвам стомана с голи ръце. Използвайки хавлиена кърпа като наметало, летях из къщата, извършвайки въображаеми подвизи на сила и смелост. Но когато пораснах, открих, че Супермен не беше най-добрият вид герой. Оказа се невъзможно да бъда като него, колкото и да се опитвах. Куршумите просто не отскачаха от мен, както и суровите думи, страховете, разочарованията, болестите или стотиците други слабости, които са част от крехката, паднала човечност.

Куршумите не отскачаха и от Давид. Когато четях за неговия живот, ме порази колко открит и уязвим беше той. Записва слабостите и борбите си, така че целият свят да може да ги прочете: „Изтощен съм от стенания; цяла нощ напоявам леглото си със сълзи и намокрям дивана си с тях. Очите ми отслабват от скръб; чезнат от всичките ми врагове.“ „Зная престъпленията си и грехът ми е винаги пред мен. На Теб, само на Теб, съгреших и извърших зло пред Твоите очи“ (Псалм 6:6-7; 51:3-4).

Но въпреки всичките си слабости, страхове, съмнения и грехове, Давид беше и човек на вярата. Неговият живот илюстрира непоколебимото му доверие в Бога и силното му желание да Го познае: „Господ е моята светлина и моето спасение – от кого да се страхувам? Господ е крепостта на моя живот – от кого да се боя?“ „Едно нещо моля от Господа, това е, което търся: да живея в дома на Господа,... да Го търся в Неговия храм“ (Псалм 27:1, 4). Благодарение на тези качества, Бог използва Давид могъщо, оформяйки го в човек според Своето сърце.

Вярвам, че днес се нуждаем от този вид триизмерен модел за подражание – някой, който ни позволява да бъдем напълно човеци, но който ни вдъхновява да погледнем отвъд нашите слабости и немощи към живия Бог. Това учебно ръководство ни позволява да наблюдаваме Давид от началото на неговата кариера до края на живота му. То не покрива всяка подробност, а по-скоро избира ключови събития, които разкриват многопластовия характер на този забележителен човек. Всяко изучаване също така се фокусира върху истинския герой на всяка библейска история – самия Господ.

Животът на Давид се простира приблизително от 1040 до 970 г. пр. Хр. Втора книга на Царете, глава 5, записва: „Давид беше на тридесет години, когато стана цар, и царува четиридесет години. В Хеврон царуваше над Юда седем години и

шест месеца, а в Йерусалим царуваше над целия Израил и Юда тридесет и три години“ (ст. 4, 5). Библейските писатели разглеждат Давид като най-великия от царете на Израил и този, чрез когото в крайна сметка дойде върховният Цар, Месията (виж Матей 1:1; Лука 3:31).

Моята молитва е, че докато изучавате живота на Давид, и вие ще развиете пламенно сърце за Бога.

Предложения за индивидуално изучаване

1. Когато започвате всяко изучаване, молете се Бог да ви говори чрез Своето Слово.

2. Прочетете въведението към изучаването и отговорете на въпроса за личен размисъл или упражнение. Това е предназначено да ви помогне да се фокусирате върху Бога и върху темата на изучаването.

3. Всяко изучаване разглежда конкретен текст – така че да можете да навлезете в значението, което автора придава в този контекст. Прочетете и препрочетете откъса, който ще изучавате. Ако това е книга, ще бъде полезно да прочетете цялата книга преди първото изучаване. Подгответе въпросите си, използвайки същите изрази и думи от превода на Библията, който смятате да използвате.

4. Това е индуктивно библейско изучаване, предназначено да ви помогне сами да откриете какво казва Писанието. Изучаването включва три вида въпроси. *Въпроси за наблюдение* питат за основни факти: кой, какво, кога, къде и как. *Въпроси за тълкуване* навлизат в значението на текста. *Въпроси за приложение* ви помагат да откриете какви са импликациите на текста за израстването в Христос. Тези три ключа отключват съкровищата на Писанието.

Запишете отговорите си на въпросите в личен дневник. Писането може да доведе до яснота и по-дълбоко разбиране както за вас самите, така и за Божието Слово.

5. Може да е полезно да имате под ръка библейски речник. Използвайте го, за да потърсите непознати думи, имена или места.

6. Използвайте предложената молитва, за да ви води в благодарност към Бога за това, което сте научили, и да се помолите за приложенията, които са дошли в ума ви.

7. Може да искате да преминете към предложението в раздела „Сега или по-късно“, или пък да използвате тази идея за следващото си изучаване.

Предложения за групово изучаване

1. Елате на група подготвени. Следвайте предложенията за индивидуално изучаване, споменати по-горе. Ще откриете, че внимателната подготовка значително ще обогати времето, прекарано в груповата дискусия.

2. Бъдете готови да участвате в дискусията. Лидерът на вашата група не би трябвало и не бива да изнася лекции. Вместо това той или тя ще трябва да насърчава членовете на групата да обсъждат наученото. Лидерът ще задава въпросите, които се намират тук.

3. Придържайте се към темата, която се обсъжда. Отговорите ви трябва да се основават на стиховете, които са във фокуса на дискусията, а не на външни авторитети като коментари или лектори. Тези изучавания се фокусират върху конкретен пасаж от Писанията. Само в редки случаи трябва да се позовавате на други части на Библията. Това позволява на всеки да участва еднакво задълбочено с останалите участници в изучаването.

4. Бъдете чувствителни и уважителни към останалите членове на групата. Слушайте внимателно, когато те описват какво са научили. Може да бъдете изненадани от техните прозрения! Всеки въпрос предполага различни отговори. Много въпроси нямат „правилни“ отговори, особено въпроси, които са насочени към смисъла или приложението. Вместо това въпросите ни подтикват да изследваме откъса по-задълбочено. Когато е възможно, свържете това, което казвате, с коментарите на другите. Освен това, бъдете подкрепящи, когато можете. Това ще насърчи по-срамежливите членове на групата да участват.

5. Внимавайте да не доминирате в дискусията. Понякога сме толкова нетърпеливи да изразим своите мисли, че оставяме твърде малко възможности на другите да отговорят. При всички положения участвайте! Но дайте възможност и на другите да участват.

6. Очаквайте Бог да ви научи чрез текста, който се обсъжда, и чрез другите членове на групата. Молете се да имате приятно и полезно време заедно, но също така да откриете начини да действате индивидуално и/или като група в резултат на изучаването.

7. Запомнете, че всичко, което се казва в групата, се счита за конфиденциално и не трябва да се обсъжда извън групата, освен ако не е дадено изрично разрешение за това.

8. Ако вие сте лидер на групата, ще намерите допълнителни предложения в края на ръководството.

1. Господ гледа сърцето

1 Царе 16:1-13

Във филма *Близнаци* генетични инженери комбинират гените на няколко от най-добрите мъже, които могат да намерят – брилянтен учен, силен атлет, талантлив музикант, страхотен художник и висок, невероятно красив мъж. Те имплантират тези „супер гени“ в утробата на майка. Но по случайност имплантират и целия остатъчен генетичен „боклук“. Девет месеца по-късно се появява идеалното (според културата ни) бебе, което израства в идеален мъж – Арнолд Шварценегер. Но за всеобща изненада се появява и второ бебе – въплъщението на всичко, което културата ни твърди, че **не** искаме да бъдем като бебе или мъж – Дани ДеВито!

Имплицитното послание на филма е, че ако трябваше да избереш някого за изпълнителен директор на компанията си, куотърбек на отбора си, пастор на църквата си – или каквото и да било – винаги би избрал Арнолд Шварценегер, защото той е висок, красив, мощен и интелигентен. Но последният човек, когото би избрал, е Дани ДеВито, защото е нисък, слаб и неатрактивен.

Обсъждане в групата

Как външният вид на човек влияе на първоначалното ви мнение за човек?

Лично размишление

По какви начини се опитвате да впечатлите хората с външния си вид?

Първият цар на Израил, Саул, изглеждал като идеалния кандидат – висок, красив и внушителен. За съжаление, той бил също глупав и непокорен. Когато настъпил моментът за избора на втория цар на Израил, Господ отхвърля светските стандарти за лидерство и избира Давид – човек според Неговото сърце.

Прочетете 1 Царе 16:1-13.

1. Какви доказателства има в този пасаж, че Самуил изпитва трудности да се раздели със Саул?
2. Какви конкретни инструкции дава Господ на Самуил за помазването на нов цар (ст. 1-3)?

3. Защо Самуил предполага, че Елиав е Господният помазаник (ст. 6-7; виж 17:13)?
4. Според стих 7, по какъв начин Божият съд се различава от нашия?
5. Господ казва на Самуил: „Човек гледа на външния вид“ (ст. 7). Какви видове „външни“ качества сме склонни да забелязваме у хората?
6. Как културата ни подсилва акцента върху външния вид?
7. Защо външните качества са ненадежден начин за оценяване на човек?
8. Ако вие бяхте натоварени със задачата да намерите следващия цар на Израил, защо Давид щеше да бъде малко вероятен избор?

   В какъв смисъл обаче той също беше добър избор (виж ст. 18)?
9. Защо според вас Господ кара Самуил да разгледа всеки от синовете на Йесей, преди да разкрие, че е избрал Давид (ст. 6-12)?
10. Когато Господ гледа нашите сърца, какви специфични качества смятате, че цени най-много? Обяснете.

Отделете време за молитва, като молите Господа да развие тези качества у вас.

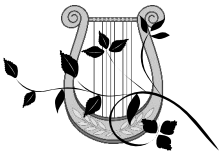
Сега или по-късно

Джордж Барна пише: „През последните две десетилетия американците са били разочаровани от лидери, които излъчват харизма и демонстрират световно ниво на реторични умения, но чийто основен характер е бил спорен, в най-добрия случай.“ (*The Barna Report* [Нашвил, Тенеси: Thomas Nelson, 1998], стр. 5).

По какви начини можем да погледнем отвъд измамния външен вид и да разпознаем истинския характер на човек?

2. Битката е на Бога

1 Царе 17

Мечката е история, в която се разказва за осиротяло меченце, което е осиновено от огромна Кадяк мечка. Малкото мече имитира всичко, което вижда голямата мечка да прави. То се научава да яде мед от кошер точно както голямата мечка. Научава се да лови риба от планински поток. И се научава да си чеше гърба – нагоре, надолу и настрани – на ствола на дърво, точно както голямата мечка.

Но един ден, докато малкото мече си играе само на полето, един рис започва да го преследва. Мечето тича през открито, скалисто поле и пресича река. Но с плясък и два скока рисът застава лице в лице с бебето мече и оголва зъбите си. Замахва с лапата си и разкъсва кожата на мечето. Замахва отново и нанася още една рана – и сърцето ти се свива, осъзнавайки, че малкото мече е на път да загине.

Но в отчаян опит мечето започва да прави това, което е виждало голямата мечка да прави – застава на четири лапи, изпъва мускулите на гърба си и започва да ръмжи колкото се може по-яростно с бебешкия си глас. Изведнъж, и за изненада на всички, страх се появява в очите на риса. Той отстъпва, обръща се и побягва, докато малкото мече продължава да ръмжи зад него. Тогава камерата се отдалечава и показва онова, което преди не сме виждали – но рисът го е видял. На около двадесет фута зад ръмжащото бебе мече стои огромната Кадяк мечка, изправена на задните си лапи, с протегнати лапи и с рев, който кара земята да потрепери.

В живота често се сблъскваме с плашещи ситуации като риса от историята. Те могат да включват смяна на работата, ново и предизвикателно служение или дори животозастрашаваща болест. Как реагираме на ситуации, които изглеждат смущаващи, непосилни или дори ужасяващи?

Обсъждане в групата

Когато се сблъсквате с предизвикателство, което изглежда извън вашите способности, как обикновено реагирате?

Лично размишление

С каква ситуация се сблъсквате в момента, която ви изглежда непосилна?

В този пасаж Давид не се изправя срещу рис, а срещу гиганта Голиат.

Прочетете 1 Царе 17.

1. Чисто човешки погледнато, защо израилтяните са били справедливо уплашени от Голиат (ст. 1-11)?

2. Духовно погледнато, какво са забравили израилтяните относно Божиите заветни обещания (виж Второзаконие 20:1-4)?

3. Когато Давид пристига във военния лагер, какво научава за тяхната ситуация (ст. 12-27)?

4. Защо според вас братът на Давид се отнася толкова сурово към него (ст. 28-30)?

5. От човешка гледна точка, защо Давид изглежда като малко вероятен избор за шампион на Израил (ст. 15, 33, 38-40)? Какъв риск поема Саул, позволявайки на Давид да се бие с Голиат (ст. 8-9)?

6. Обикновено избираме хора, които са по човешки квалифицирани за дадена работа. По същия начин поемаме отговорности, за които се чувстваме подготвени. Премахва ли вярата нуждата от човешки квалификации? Защо или защо не? Кога е правилно да се доверим на Бога да преодолее нашите недостатъци?

7. Давид е уверен, че може да победи Голиат (ст. 34-37). Това вяра ли е или просто младежка самоувереност? Обяснете.

8. Как предишни духовни победи могат да ни насърчат, когато се изправяме пред бъдещи битки?

9. Какво ви впечатлява в разговора и битката между Давид и Голиат (ст. 41-49)?

10. С какви „Голиати“ се сблъсквате в момента – в работата си, у дома или в личния си живот?

11. Как опитът на Давид може да ви даде надежда и смелост в тези битки?

Отделете време, за да благодарите на Бога за Неговото мощно присъствие в живота ви.

Сега или по-късно

Един от митовете на културата ни е: „Ако се концентрираш върху нещо, можеш да постигнеш всичко.“ Герои на този мит са самосъздадените мъже и жени, които се издигат от неизвестност към слава чрез чиста воля и решителност. Посланието е ясно: победата принадлежи на силните, а плодовете на победата – на могъщите.

Първа книга Царе, глава 17, представя съвсем различна картина: *„И всички, които са събрани тук, ще узнаят, че не чрез меч или копие спасява Господ, защото битката е Господня и Той ще ви предаде в ръцете ни“* (ст. 47).

Как Давид се изправя не само срещу Голиат, но и срещу митовете за човешката самодостатъчност?

3. Истинско приятелство

1 Царе 20:1-17, 30-42

Когато растях, имах приятел на име Дейвид Милър. С Дейвид се срещнахме в началното училище. В трети клас бяхме заедно в Cub Scouts. В четвърти клас имахме една и съща приятелка. В шести и седми клас ходихме заедно на лагер. Нашето приятелство продължи през гимназията, но след това загубихме връзка, а по-късно аз се преместих в друг град.

След много години се върнах у дома на гости и реших да се отбия да видя Дейвид. Той живееше в същата къща – сега със съпругата си и децата си. След първоначалния шок и радост от срещата ни, той ме покани вътре. Когато влязох, се почувствах сякаш се връщам назад във времето. Всички детски спомени, свързани с неговата къща, нахлуха в ума ми. Колко добри приятели сме били!

Обсъждане в групата

Кои качества цените най-много в един приятел и защо?

Лично размишление

Помислете за някого, когото считате за много близък приятел. Как този човек ви е показал любов и вярност?

В това изучаване ще разгледаме силното приятелство между Давид и Йонатан. Те ни помагат да видим и оценим качествата на истинското приятелство.

Прочетете 1 Царе 18:1-4 и 20:1-17.

1. Какво ви впечатлява в любовта между Йонатан и Давид?
2. Как тяхната любов се изразява в тяхната отдаденост един към друг?
3. Какви видове взаимни ангажименти могат да укрепят приятелствата ни с тези, които обичаме?
4. Прочетете 1 Царе 20:30-42 и 2 Царе 1:25-27. Как опитът на Йонатан със Саул показва цената на приятелството?
5. По какви други начини приятелството може да бъде скъпо?

6. Какво научаваме за нивото на близост между Йонатан и Давид (1 Царе 20:41-42; 2 Царе 1:25-27)?

7. Според вас по-трудно ли е за жените или за мъжете да постигнат такова ниво на близост в приятелството? Обяснете.

8. Какви фактори подпомагат или възпрепятстват близостта в една връзка?

9. Помислете за най-близкия си приятел. Ако можехте да изберете една област, в която бихте искал приятелството ви да бъде повече като това на Йонатан и Давид, коя би била тя?

   Какви конкретни стъпки можете да предприемете, за да постигнете тази цел?

Помолете Господа да ви помогне да бъдете повече като Давид и Йонатан в отношенията си с другите.

Сега или по-късно

Джордж Гелъп-младши пише: „Ние сме физически откъснати един от друг. Често сменяме местоживеенето си. Едно проучване разкри, че седем от десет души не познават съседите си. Цели една трета от американците признават, че често изпитват самота, което е ключов фактор за високата степен на самоубийства сред възрастните хора“ (*Emerging Trends*, *Princeton Religious Research Center*, март 1997 г.).

Защо приятелствата не са просто лукс, а необходимост в живота?

4. Въпрос на съвест

1 Царе 24

Как определяме Божията воля? Трябва ли да се вглеждаме в обстоятелствата? В съветите на приятели? В думите на Писанието?

На 17 април 1521 г. Мартин Лутер се явява пред Свещения Римски император, мислейки, че ще защити своите протестантски вярвания. Вместо това му показват всичките му писания и го питат дали все още вярва в съдържанието им. Лутер поисква „време за размисъл, за да мога да отговоря задоволително на въпроса без насилие срещу Божието слово и без опасност за душата си.“

На следващия ден той застава пред императора и произнася прочутите думи:

„Освен ако не бъда убеден от свидетелствата на Писанията или от ясния разум... аз съм обвързан от Писанията, които съм цитирал, и моята съвест е пленена от Божието слово. Не мога и няма да се отрека от нищо, тъй като не е нито безопасно, нито правилно да вървя против съвестта. Не мога да постъпя иначе. Тук стоя твърдо. Нека Бог ми помогне. Амин.“

Обсъждане в групата

Как определяте дали Бог ви води към нещо?

Лично размишление

По какви начини Бог ви е давал ясно ръководство в миналото?

В 1 Царе 24 всичко изглежда сочи, че Давид трябва да убие Саул и да заеме мястото му на трона на Израил. Въпреки това, Давид отхвърля общоприетата мъдрост и използва различен метод, за да реши кое е правилно. Неговото отношение трябва да ни накара да преосмислим собствените си представи за ръководството.

Прочетете 1 Царе 24.

1. Какви чувства и борби смятате, че е преживял Давид в този пасаж?
2. Какви фактори биха могли да убедят Давид, че е Божията воля да убие Саул (ст. 1-4)?

3. Често разчитаме на обстоятелствата и съветите на приятели, когато вземаме важни решения. До каква степен тези източници са надеждни водачи?

4. Какви допълнителни фактори убеждават Давид, че не трябва да постъпва зле със Саул по никакъв начин (ст. 5-7)?

5. Възможно ли е някога да бъде правилно да отидем против съвестта си в малка област, заради предполагаемо по-голямо добро? Обяснете.

6. Защо според вас Давид отдава такова значение на уважението към Господния помазаник (ст. 6, 10)?

7. Какви аргументи използва Давид, за да убеди Саул в своята невинност (ст. 8-15)?

8. Опишете как Саул реагира на думите на Давид (ст. 16-22).

   Какви заключения е принуден да направи Саул за Давид въз основа на действията му?

9. Давид можеше да убие Саул и да завземе трона на Израил. Вместо това, той се уповава на Бога както за отмъщението, така и за установяването му като цар. Макар че резултатът изглежда би бил един и същ и в двата случая, как би се различавал?

10. Как можем да знаем кога да вземем нещата в свои ръце и кога да ги оставим в ръцете на Бога?

11. В каква област имате нужда от Божието ръководство?

Помолете Бога за мъдрост да разпознаете кое е правилно и за благодат да следвате Неговото водителство.

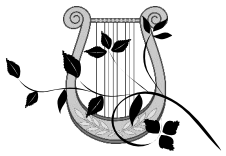
Сега или по-късно

Яков пише: *„Но ако някой от вас има нужда от мъдрост, нека я поиска от Бога, Който дава щедро на всички без да укорява, и ще му бъде дадена“* (Яков 1:5).

Как това обещание ви насърчава в сложния и объркващ свят, в който живеем?

5. Сигурност в Господа

1 Царе 25

Вероятно в един или друг момент сте си казвали – или сте си мислили: „Ще ти го върна заради това!“, „Ще съжаляваш, че си се отнесъл така с мен!“, „Ще съжаляваш, че си се родил!“ Когато хората се отнасят зле с нас, ние инстинктивно искаме възмездие. Искаме да си отмъстим, да им покажем какво е чувството.

Обсъждане в групата

Някой изхвърлил голямо количество боклук върху частен имот. Докато преглеждал боклука, собственикът намерил плик с името и адреса на извършителя. Той веднага натоварил боклука, закарал го до къщата на човека и го изсипал в двора му. Според вас действията на този човек оправдани ли са или не? Обяснете.

Лично размишление

Кога сте се чувствали изкушени да си отмъстите на някого?

В 1 Царе 25 Давид е обиден от човек на име Навал. Неговата реакция ни дава както положителен, така и отрицателен пример за начина, по който трябва да отговаряме на тези, които ни се отнасят несправедливо.

Прочетете 1 Царе 25.

1. Защо според вас събитията в тази глава нарочно са поставени между два случая, в които Давид има шанс да убие Саул?
2. Какво ни казва авторът за двамата нови герои в тази история (ст. 2-3)?
3. Защо Давид е толкова обиден от реакцията на Навал на неговата молба (ст. 4-13, 21-22)?
4. Дори ако обидата на Давид е оправдана, как бихте оценили плана му да си отмъсти на Навал (ст. 13, 34)?
5. Какви методи понякога използваме, за да „си върнем“ на онези, които се отнасят несправедливо с нас?
6. Какво ви впечатлява в реакцията на Авигея, когато разбира какво се е случило (ст. 14-32)?

7. Как връзката на Давид с Навал е подобна на връзката му със Саул?
8. Какъв урок Господ се опитва многократно да внуши на Давид и на нас?
9. Как съдбата на Навал би насърчила Давид да се довери на Бога относно Саул?
10. Помислете за някого, който наскоро се е отнесъл несправедливо с вас. Как това изучаване може да повлияе на вашето отношение и действия към този човек?

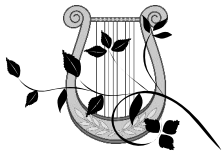
Отделете време да се помолите за този човек. Помолете Господа за благодат да покажете любов към него и да поверите въпроса в Божиите ръце.

Сега или по-късно

В Римляни 12:19-21 Павел пише: *„Не отмъщавайте, приятели мои, но оставете място за Божия гняв, защото е писано: „Мое е да отмъстя; Аз ще отплатя“, казва Господ. Напротив: „Ако врагът ти е гладен, нахрани го; ако е жаден, дай му да пие.“* Какви са някои допълнителни начини, по които можем да побеждаваме злото с добро?

6. Намиране на сила в Господа

1 Царе 30:1-25

В глава, озаглавена „Фалшивата надежда на съвременното християнство“, Лари Краб пише: „Съвременното християнство, в драматичен обрат спрямо библейската си форма, обещава да облекчи болката от живота в паднал свят. Посланието, независимо дали идва от фундаменталисти, изискващи да живеем според определени правила, или от харизматици, призоваващи към по-дълбоко предаване на силата на Духа, твърде често е едно и също: Обещанието за блаженство е за СЕГА! Пълното удовлетворение може да бъде постигнато още от тази страна на Рая.“ *(Inside Out [Колорадо Спрингс, Колорадо: NavPress, 1988], стр. 15).*

Обсъждане в групата

Християнският живот често се представя като история с „преди“ и „след“, като всичко „след“ е изпълнено с радост и светлина. Как реагирате на такъв тип представяне?

Лично размишление

По какви начини сте се борили или сте срещали трудности, след като сте станали християни?

В тази глава Давид и неговите мъже преживяват опустошителна криза. Но въпреки кризата, те намират сила и помощ в Господа.

Прочетете 1 Царе 30:1-25.

1. Как се променя настроението на тази глава от една сцена към друга?
2. Когато Давид и неговите мъже се връщат в дома си в Циклаг, какво откриват (ст. 1-3)? Какво ни се казва за дълбочината на тяхната скръб (ст. 4-6)?
3. Спомнете си момент от живота си, когато сте се почувствали напълно потиснати от даден проблем. Как реагирахте—със сълзи, огорчение или по друг начин? Обяснете.
4. Сред своята беда как мислите, че Давид „намери сила в Господа, своя Бог“ (ст. 6)?

5. По какви начини можем да намерим сила в Господа по време на трудности?
6. След като Давид намира сила в Господа, как намира и помощ от Него (ст. 7-20)?
7. Какво било погрешно в логиката на онези, които казали: „Тъй като не излязоха с нас, няма да споделим с тях плячката, която възстановихме“ (ст. 22)?
8. Давид заявява, че Господ „ни опази и предаде в ръцете ни силите, които дойдоха срещу нас“ (ст. 23). Ако Господ е бил способен да направи всичко това, защо мислите, че Той е позволил изобщо проблемът да възникне?
9. Как опитът на Давид може да ни помогне да имаме реалистична представа за трудностите, с които можем да се сблъскаме като християни?
10. С каква трудност или беда се сблъсквате в момента?

    Как опитът на Давид може да ви даде надежда?

Помолете Бог за силата, от която се нуждаете в разгара на трудността си.

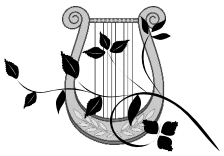
Сега или по-късно

В 2 Коринтяни 12:9-10 Господ казва на Павел в разгара на неговите трудности: *„Моята благодат ти е достатъчна, защото силата Ми се проявява съвършено в слабостта.“* Павел отговаря: *„Затова с още по-голяма радост ще се хваля със слабостите си, за да почива върху мен Христовата сила. Затова, заради Христос, се радвам в слабости, в обиди, в трудности, в гонения, в притеснения. Защото, когато съм слаб, тогава съм силен.“*

Как Божията благодат е била достатъчна за теб по време на трудни моменти? По какви начини си открил, че Божията сила „се проявява съвършено“ в твоята слабост?

9. Божият гняв и благословение

2 Царе 6

В *Хрониките на Нарния* ние се запознаваме с Аслан, сина на великия Император отвъд морето, по следния начин:

„- Не знаеш ли кой е Царят на зверовете? Аслан е лъв – Лъвът, великият Лъв.“
- О! – каза Сюзън. – Мислех, че е човек. Той... съвсем безопасен ли е? Чувствам се малко нервна при мисълта да срещна лъв.
- И с право, скъпа, без съмнение – отвърна г-жа Бобър. – Ако има някой, който може да се яви пред Аслан, без коленете му да треперят, той или е по-смел от повечето хора, или просто глупав.
- Значи не е безопасен? – попита Луси.
- Безопасен? – отвърна г-н Бобър. – Чуваш ли какво ти казва г-жа Бобър? Кой е казал нещо за безопасност? Разбира се, че не е безопасен. Но е добър.“

Обсъждане в групата

Как описанието на Аслан от К. С. Луис ви помага да разберете какво означава „страх от Господа“?

Лично размишление

Защо понякога Божията доброта и Неговата святост изглеждат противоречиви?

В тази глава Давид научава по ужасен начин, че Господ, Богът на Израил, не е безопасен. Но той също така придобива по-дълбоко разбиране за Божията доброта.

Прочетете 2 Царе 6.

1. Какви думи бихте използвали, за да опишете настроението на тези, които пренасят ковчега в Йерусалим (ст. 1-5)?
2. Защо мислите, че Давид и народът на Израил възприемат това като повод да празнуват с цялата си сила (ст. 5)?

3. Действието на Оза да хване ковчега изглежда добронамерено (ст. 6). Защо тогава гневът на Господа се разпалва срещу него (ст. 7; виж също 1 Летописи 15:11-15)?

4. Защо искреността и добрите намерения понякога не са достатъчни, за да угодим на Господа?

5. След смъртта на Оза Давид е едновременно гневен и уплашен от Господа (ст. 8-9). Как бихте оценили неговата емоционална реакция?

6. Въпреки че Господ поразява Оза, Той благославя дома на Овид-Едом (ст. 10-11). Какво казва Господ за Себе Си чрез тези събития?

7. Какви нови предпазни мерки предприема Давид, когато премества ковчега в Йерусалим (ст. 12-15)?

8. Опишете реакцията на Михала в стихове 16-20.

   Сега погледнете информацията в стихове 21-23. Как бихте оценили нейната реакция?

9. По какви начини това събитие е било белязано от празнуване (ст. 17-19)?

10. Вашите моменти на поклонение обикновено са тържествени или радостни? Обяснете.

11. По какви начини можете да направите моментите си на поклонение по-радостно празнуване?

Помолете Бог да ви даде ново виждане за Неговата святост и доброта.

Сега или по-късно

Божията святост и доброта са най-ясно разкрити на кръста на Христос. Божията святост изискваше смъртта на Неговия Син за нашите грехове. Но Неговата доброта и любов извират от кръста, предлагайки ни приемане, прошка и вечен живот. Отделете време сега, за да се поклоните на Бога и да Му благодарите за дара на спасението.

8. Божието обещание към Давид

2 Царе 7

В даден момент от живота си, повечето от нас искат да направят велики неща за Бога. Може би си представяме себе си като световноизвестни евангелисти, които прогласяват Благата вест пред хиляди. Или се стремим да бъдем велики тълкуватели на Библията, държащи хората в захлас със своето красноречие. Или може би ще бъдем следващата Майка Тереза, носейки грижа на болните и нуждаещите се.

Обсъждане в групата

Някога искали ли сте да направите велики неща за Бога? Обяснете.

Лично размишление

По какви начини Бог ви е използвал, за да изпълни Своите намерения?

Давид желае да построи великолепен храм за Господа. Въпреки това, в този пасаж той е изненадан да открие, че Божиите планове за Давид са далеч по-велики от неговите планове за Бога.

Прочетете 2 Царе 7.

1. Какви различни имена за Бога са използвани в този пасаж?
2. Какво подтиква Давид да поиска да построи дом за Господа (ст. 1-3)?
3. В началото Натан казва на Давид да продължи с плана си (ст. 3). Но според Господа, какво са пропуснали да вземат предвид и двамата (ст. 4-7)?
4. През историята искрени хора са изграждали паметници за Господа, които Той никога не е поискал. Как можем да избегнем участието в такива погрешно насочени проекти?

5. Стихове 8-16 са наречени Давидовия завет. Какви конкретни обещания дава Бог на Давид?

6. Кой е потомъкът (ст. 12), който ще построи дом за Господа и чието царство Бог ще утвърди (виж 3 Царе 5:1-5; 6:11-13)?

7. Как обещанията в стихове 8-16 намират своето окончателно изпълнение в Исус Христос (виж например Лука 1:30-33)?

8. След като чува Божиите обещания към себе си, Давид се моли (ст. 18). Защо е изумен не само от обещанията, но и от самия Бог (ст. 18-24)?

9. Кога сте били изумени да откриете, че както Бог, така и Неговите планове са далеч по-велики, отколкото сте си представяли?

10. След като възхвалява Бога за Неговото величие, какви молби отправя Давид (ст. 25-29)?

11. Ако „Всемогъщият Господ“ вече е гарантирал, че ще изпълни обещанията Си, защо мислите, че Давид Го моли да го направи?

    Какви прозрения ни дава това за връзката между Божия суверенитет и нашата отговорност?

12. По какви начини Господ е демонстрирал Своето величие или доброта към вас наскоро?

Отделете време, за да Му благодарите за всичко, което е направил за вас.

Сега или по-късно

Давид нарича Бога „Всемогъщ Господ“ седем пъти в стихове 18-29. По какви начини се доверявате на Бога да изпълни Неговите намерения за вашия живот? Давид се нарича десет пъти „слуга на Господа“ в стихове 19-29. Защо това е подходящ начин да гледаш на себе си в светлината на Божия суверенитет?

9. Изправяне пред изкушение

2 Царе 11

В *Lake Wobegon Days* Гарисън Кийлър описва свещеник на име Отец Емил, който ръководи католическата църква „Дева Мария на Вечната Отговорност“. Всяка година отец Емил с вярност проповядва на тема злото на контрола върху раждаемостта. Той озаглавява проповедта си: *„Ако не искахте да отидете в Минеаполис, защо се качихте на влака?“*

Основната му идея, разбира се, е че ако искаме да избегнем определени последици, трябва да избягваме определени действия.

Обсъждане в групата

Как реагирате, когато чуете, че уважаван християнски лидер е извършил сериозен грях?

Лично размишление

Как потенциалните последици от вашите действия влияят на ежедневното ви поведение?

Историята за Давид и Витсавее разкрива как поредица от по-малки грехове могат да се натрупат и доведат до трагични и разрушителни резултати. Откриваме също какви сили могат да доведат „човек по Божието сърце“ до прелюбодеяние и убийство.

Прочетете 2 Царе 11.

1. Грехът често започва с поредица от изкушения, всяко водещо към следващото. Какви стъпки доведоха Давид до греха с Витсавее (ст. 1-5)?
2. На всеки етап от своето изкушение какво би могъл да направи Давид, за да се въздържи от следващата стъпка? (Бъдете конкретни.)
3. Защо според вас Сатана често ни примамва с поредица от изкушения, вместо с едно голямо изкушение?
4. В кой момент изкушението се превръща в грях?

5. Какъв план измисля Давид, за да прикрие греха си (ст. 6-13)?

   Как Урия осуетява плана на Давид — поне в началото?

6. Защо сме склонни да прикриваме греховете си, вместо да ги изповядаме?

7. Когато измамата не успява да подейства, как планът на Давид става зловещ (ст. 14-15)?

8. Какви други хора въвлича Давид в последиците от своя грях?

9. Когато погледнете назад към тази глава, как бихте обяснили какво доведе „човек по Божието сърце“ до прелюбодеяние и убийство?

10. По какви конкретни начини опитът на Давид може да бъде предупреждение за нас?

Молете се Бог да ви пази и защитава от привидно „малки“ изкушения. Молете се Той да ви даде сила да спрете ефекта на натрупване на изкушението и греха.

Сега или по-късно

Тома Кемпийски казва: *„Процесът работи така. Първо, мисълта се допуска да влезе в ума ни. Второ, въображението се запалва от мисълта. Трето, усещаме удоволствие от фантазията и я развиваме. Четвърто и накрая, извършваме злото действие, поддавайки се на неговите подбуди. Така, малко по малко, изкушенията намират вход и ни побеждават, ако не им се противопоставим в началото. Колкото по-дълго им позволяваме да ни побеждават, толкова по-слаби ставаме ние и толкова по-силен става врагът срещу нас.“* (Цитирано в Ричард Дж. Фостър и Джеймс Брайън Смит, *Devotional Classics* [Сан Франциско: Harper Collins, 1989], стр. 85).

10. Строгата милост на Бога

2 Царе 12

Често изглежда по-лесно да прикрием греха си, отколкото да го изповядаме. Когато синът ми, Крис, беше на около четири години, реши да направи малко подрязване в градината ни. Съпругата ми внимателно беше засадила червени и жълти лалета, които бяха в пълен разцвет. Когато влязохме в градината, за да им се насладим, не можехме да повярваме на очите си. Всяко венчелистче беше отрязано, а всичко, което беше останало, бяха високи, голи стъбла.

„Кристофър Джеймс!“ – извиках аз. – „Какво направи с лалетата?“ „Нищо, татко“ – отвърна той. „Сигурен ли си?“ – попитах. „Ъ-хъ.“ „Не ме лъжи, Крис. Няма да те накажа, ако ми кажеш истината.“ Последва дълга пауза, а после той каза: „Дори ако наистина съм го направил?“

Обсъждане в групата

Защо сме склонни да прикриваме греха си, вместо да го изповядаме?

Лично размишление

Как реагирате, когато някой ви конфронтира за нещо, което знаете, че сте направили погрешно?

В предишната глава Давид се опитва отчаяно да скрие онова, което е извършил. Когато Давид предполага, че „проблемът“ му вече е зад гърба му, се появява Натан с послание от Бога.

Тази глава ни дава силен пример за строгата милост на Бога.

Прочетете 2 Царе 12.

1. Защо според вас Натан разказва на Давид история, вместо директно да го конфронтира за неговия грях?
2. Защо е толкова трудно за нас да бъдем обективни относно собствения си грях?
3. Защо Господ се учудва, че Давид презира както Него, така и Неговото слово (ст. 7-10)?

4. Когато съгрешаваме, как показваме пренебрежение към Бога и Неговото Слово?

5. Как Божията справедливост и милост се разкриват в Неговото решение относно греха на Давид (ст. 10-14)?

6. Обикновено предполагаме, че Бог ни наказва за наше добро (виж Евреи 12:5-13). Дали Божието отношение към Давид е пример за полезна дисциплина, или Бог изисква наказание за греха му? Обяснете.

7. Как реагира Давид на новината, че детето му е болно (ст. 15-17)?

8. Как бихте оценили метода на Давид за молитва към Господа?

9. След като детето умира, как Божията благодат отново се проявява в живота на Давид (ст. 23-25)?

10. Авторът на Евреи пише: *„Никакво наказание не изглежда приятно в момента, а болезнено. По-късно обаче то произвежда жътва на праведност и мир за онези, които са обучени чрез него“* (Евреи 12:11). По какви начини болезненото наказание от Бога е имало този ефект във вашия живот?

Отделете време да благодарите на Бога за Неговата строга милост в живота си. Молете се за благодат да видите Неговата любов и грижа насред Неговото наказание.

Сега или по-късно

Авторът на Евреи ни казва, че имаме два избора, когато Бог ни наказва. Или можем да приемем Неговото наказание и да бъдем изцелени, или можем да се противопоставим на Неговото наказание и да рискуваме трайно увреждане: *„Затова укрепете слабите си ръце и немощните си колене. „Направете прави пътеки за краката си,“ за да не бъде осакатен куцият, а да бъде изцелен“* (Евреи 12:12-13).

Помислете за област в живота си, в която изпитвате Божието наказание. Как можете да си сътрудничите с Него в този процес на изцеление?

II. Погрешно доверие

1 Летописи 21:1-22:1

29 октомври 1929 г. е известен като „Черният вторник“, денят на краха на Уолстрийт и началото на Голямата депресия. Един човек пише: „Най-много си спомням от депресията как баща ми казваше: „Този и този се самоуби днес.“ И предполагам, че десет от приятелите на баща ми в банковия бизнес се самоубиха по онова време.“ Над 600,000 собственици на жилища загубили имотите си между 1930 и 1932 г. Повече от 5,000 банки фалирали. Депозиторите загубили общо 7 милиарда долара. До 1933 г. 25 процента от работната сила — почти 13 милиона души — останали без работа.*

Какво ви кара да се чувствате сигурни? Дали това е стабилна работа, големи спестявания, добро здраве, семейство и приятели? Всяко от тези неща може да бъде дар от Господа и причина за благодарност. Въпреки това, когато започнем да се доверяваме на дара, а не на Дарителя, сме на път към неприятности.

Обсъждане в групата

Какви неща допринасят за вашето чувство за сигурност?

Лично размишление

По какви начини сте изкушени да се доверявате на обстоятелствата си, вместо на Бога?

В тази глава Давид открива ужасните последици от погрешно поставеното доверие.

Прочетете 1 Летописи 21:1—22:1.

1. Какво според вас мотивира Давид да направи преброяване на Израил?
2. По какви начини авторът ясно показва, че действието на Давид е било зло?
3. За съжаление, авторът не ни казва защо действието на Давид е било греховно. Защо Господ може да е възприел действието на Давид като греховно?

4. Защо често сме изкушени да се доверяваме на човешка сила и ресурси, вместо на Господа?
5. Ако вие бяхте на мястото на Давид, кой от трите варианта за наказание бихте избрали и защо (ст. 11-13)?
6. В какъв смисъл чумата върху Израил (ст. 14) е подходяща за греха на Давид?
7. Какви са някои от опасностите да намираме сигурност в нещо или някого, различен от Господа?
8. Какво допринася за настроението на страх и спешност в стихове 16-27?
9. Защо според вас авторът посвещава половината от главата на покупката на Давид на хармана?
10. Защо това било подходящо място за изграждане на дома на Господа (22:1)?
11. Жертването на животни вече не е необходимо за изкупление на нашите грехове (Евреи 10:11-12). Какво тогава трябва да направим, когато открием, че сме виновни за погрешно поставено доверие?

Ако сте наясно с области на погрешно поставено доверие в живота си, отделете време сега, за да ги изповядате пред Господа. Благодарете Му за прошката и сигурността, които имаме в Христос.

Сега или по-късно

Отделете време да прочетете и размишлявате върху Псалм 37:3-6:

> „Уповавай на Господа и върши добро;
> живей в земята и се храни с Неговата вярност.
> Наслаждавай се в Господа,
> и Той ще изпълни желанията на сърцето ти.
>
> Предай пътя си на Господа;
> уповавай на Него и Той ще го извърши:
> Ще направи правдата ти да сияе като зората,
> и справедливостта ти като обедното слънце.“

---

*C. Everett Koop, цитиран в <http://abcnews.go.com/century/feature/fdr_depression_990305.html>.

12. Щедро даване

1 Летописи 29

Даряването се е превърнало в трудна тема за много християни. Всеки ден сме залети с молби за пари – от телевизионни и радио евангелисти, от мисионери, от християнски организации, от телефонни оператори и дори от нашите собствени църкви. Понякога ни се иска да извикаме: „Стига толкова!“

Но как можем да възприемем благочестиво отношение към даряването, така че да не живеем със свити юмруци, а с отворена ръка и щедро сърце?

Обсъждане в групата

Как обикновено реагирате, когато хората ви искат пари? Обяснете.

Лично размишление

Как бихте описали своето отношение към даряването?

Давид имал освежаващо отношение към даряването. В тази глава той илюстрира какво означава да даряваме с радост и щедрост на Господа.

Прочетете 1 Летописи 29.

1. Какво разкрива тази глава за перспективата на Давид относно даряването?
2. Как Давид дава отличен пример за щедро даряване на Бога (ст. 1-5)?
3. Какъв ефект има примерът на Давид върху лидерите на Израил и народа (ст. 6-9)?
4. По какви начини сте били мотивирани да дарявате по-щедро или да се посветите по-пълно, наблюдавайки примера на християнски лидери?
5. Какво разкрива молитвата на Давид в стихове 10-13 за неговото възприятие за Бога?
6. Как нашето виждане за Бога е свързано с нашата готовност или нежелание да даряваме щедро?

7. Давид можеше да се чувства горд със своето даряване. Какво разкриват стихове 14-19 за неговите причини за смирение?
8. Давид можеше също да изпитва съжаление, че се разделя с толкова много от богатството си. Вместо това, какво духовно и емоционално въздействие имаше това върху него и народа (ст. 20-25)?
9. Според тази глава, по какви други начини можем да изразим своята преданост към Господа?
10. Стихове 26-30 записват смъртта на Давид. Как събитията в тази глава предоставят подходящ завършек на живота му?
11. Какво най-много оценявате в изучаването на живота на Давид?
12. По какви начини сте били предизвикани от неговия пример?

Благодарете на Господа за примера на Давид. Молете се като Давид да развиете сърце, изпълнено със страст за Бога.

Сега или по-късно

Направете лична равносметка на своите ресурси. Запишете конкретни начини, по които можете да давате по-щедро в следните области:

- Вашето време
- Вашето таланти
- Вашето финанси

Бележки за водещия

„Достатъчна ти е моята благодат"

(2 Коринтяни 12:9)

Воденето на библейска дискусия може да бъде приятно и възнаграждаващо преживяване. Но то може да бъде и плашещо—особено ако никога досега не сте го правили. Ако се чувствате така, не сте сами. Когато Бог поиска от Моисей да изведе израилтяните от Египет, той отговори: *„О, Господи, моля Те, изпрати някой друг!"* (Изх. 4:13). Същото се случи със Соломон, Йеремия и Тимотей, но Бог помогна на тези хора въпреки техните слабости, и Той ще помогне и на вас.

Не е нужно да сте експерт по Библията или обучен учител, за да водите библейска дискусия. Идеята зад тези индуктивни изучавания е, че лидерът насочва членовете на групата да откриват сами какво казва Библията. Този метод на учене позволява на групата да запомни много повече от казаното, отколкото би запомнила от лекция.

Тези изучавания са създадени така, че да се водят лесно. Всъщност, потокът от въпроси през пасажа—от наблюдение към тълкуване и към приложение—е толкова естествен, че може да изглежда, че самите изучавания се „водят сами". Този наръчник за изучаване също е гъвкав. Можете да го използвате с различни групи—студентски, професионални, квартални или църковни. Всяко изучаване отнема между четиридесет и пет до шестдесет минути в групова среда.

Има някои важни факти, които трябва да знаете за динамиката на групата и насърчаването на дискусията. Следващите предложения трябва да ви помогнат да изпълните своята роля като лидер ефективно и с удоволствие.

Подготовка за изучаването

1. Помолете Бог да ви помогне да разберете и приложите пасажа в собствения си живот. Ако това не се случи, няма да бъдете готови да водите другите. Молете се и за различните членове на групата. Помолете Бог да отвори сърцата ви към посланието на Неговото Слово и да ви мотивира към действие.

2. Прочетете въведението към целия наръчник, за да получите общ поглед върху цялата книга и въпросите, които ще бъдат разгледани.

3. Когато започвате всяко изучаване, прочетете и препрочетете определения библейски пасаж, за да се запознаете добре с него.

4. Работете внимателно през всеки въпрос в изучаването. Отделете време за размисъл, за да прецените как да отговорите.

5. Запишете мислите и отговорите си, докато се подготвяте. Това ще ви помогне да изразите ясно разбирането си за пасажа.

6. Може да ви е полезно да имате подръка библейски речник. Използвайте го, за да намерите значенията на непознати думи, имена или места.

7. Помислете как можете да приложите Писанието в живота си. Помнете, че групата ще следва вашия пример при отговора на въпросите – те няма да навлязат по-дълбоко, ако вие не го направите.

8. След като завършите собственото си изучаване на пасажа, запознайте се с бележките за лидера за изучаването, което ще водите. Те са предназначени да ви помогнат в няколко аспекта:

   Първо, те разкриват целта, която авторът на наръчника е имал предвид при създаването на изучаването. Отделете време, за да помислите как въпросите работят заедно, за да постигнат тази цел.

   Второ, бележките предоставят допълнителна информация за фона или предложения за динамиката на групата относно различни въпроси. Тази информация може да бъде полезна, когато хората имат затруднения в разбирането или отговора на даден въпрос.

   Трето, бележките за лидера могат да ви предупредят за потенциални проблеми, които може да срещнете по време на изучаването.

9. Ако искате да си припомните нещо, споменато в бележките за водещия, направете си бележка под съответния въпрос в изучаването.

Водене на изучаването

1. Започнете изучаването навреме. Започнете с молитва, като помолите Бог да помогне на групата да разбере и приложи разглеждания пасаж.

2. Уверете се, че всеки в групата знае кой е текста, който ще се изучава. Насърчете хората да се подготвят предварително като прочетат текста, размишляват върху него и мислят какви въпроси ги вълнуват в тази връзка.

3. В началото на първото ви събиране обяснете, че тези изучавания са предназначени за дискусии, а не са лекции. Насърчете членовете на групата да участват. Въпреки това, не оказвайте натиск върху онези, които може да се колебаят да говорят през първите няколко сесии. Може да предложите следните насоки на вашата група:

   - Придържайте се към темата, която се обсъжда.
   - Отговорите ви трябва да се основават на стиховете, които са фокуса на дискусията, а не на външни авторитети като коментари или говорители.
   - Тези изучавания се фокусират върху конкретен пасаж от Писанието. Само в редки случаи трябва да се препраща към други части на

Библията. Това позволява на всички да участват в задълбочено изучаване на равни начала.

- Всичко казано в групата се счита за конфиденциално и няма да бъде обсъждано извън групата, освен ако не е дадено изрично разрешение.
- Ще се слушаме внимателно един друг и ще осигурим време за всеки присъстващ да говори.
- Ще се молим един за друг.

4. Прочетете или преразкажете въведението в началото на дискусията.

5. Всяка среща започва с въпрос за групова дискусия. Въпросът или дейността трябва да се използват преди четенето на пасажа. Той въвежда темата на изучаването и насърчава членовете на групата да започнат да разкриват своите позиции. Насърчавайте възможно най-много членове да участват и бъдете готови да стартирате дискусията със свой собствен отговор.

   Този раздел е предназначен да разкрие къде нашите мисли или чувства трябва да бъдат преобразени чрез Писанието. Ето защо е особено важно да не се чете пасажът преди да бъде зададен въпросът за дискусията. Пасажът може да повлияе на искрените реакции, които хората иначе биха дали, защото те естествено ще се стремят да мислят по начина, по който Библията представя нещата.

   Може да искате да допълните въпроса за групова дискусия със забавна игра, която ще помогне на хората да се почувстват по-комфортно.

   Също така може да използвате въпроса за личен размисъл с вашата група. Можете или да дадете време за мълчание, в което хората да отговорят индивидуално, или да го обсъдите заедно.

6. Нека член на групата (или няколко, ако пасажът е дълъг) прочетат на глас текста, който ще се изучава. След това дайте на хората няколко минути да прочетат пасажа отново наум, за да могат да го възприемат по-добре.

7. Първият въпрос обикновено е обзорен и има за цел накратко да представи пасажа. Насърчете групата да разгледа целия текст, но се опитайте да избегнете отклонения към въпроси или теми, които ще бъдат разгледани по-късно в изучаването.

8. Когато задавате въпросите, имайте предвид, че те са създадени да бъдат използвани точно както са написани. Можете просто да ги прочетете на глас или да предпочетете да ги изразите със собствени думи.

   Понякога може да е подходящо да се отклоните от ръководството за изучаване. Например, ако даден въпрос вече е бил отговорен, преминете към следващия. Или ако някой повдигне важен въпрос, който не е включен в ръководството, отделете време да го обсъдите, но се старайте да не позволявате на групата да се отклонява твърде много от основната тема.

9. Избягвайте да отговаряте на собствените си въпроси. Ако е необходимо, повторете или преформулирайте въпроса, докато стане ясен. Можете също така да посочите нещо от бележките за водещия, за да изясните контекста или значението. Ако групата забележи, че лидерът има

тенденцията да говори повечето време, тя бързо ще стане пасивна и мълчалива.

10. Не се страхувайте от тишината. Хората може да се нуждаят от време, за да обмислят въпроса, преди да формулират своите отговори.

11. Не се задоволявайте само с един отговор. Попитайте: „Какво мислят останалите?“ или „Някой има ли нещо допълнително?“, докато няколко души не дадат своите мнения.

12. Приемайте всички отговори. Опитвайте се да бъдете утвърждаващи винаги, когато е възможно. Никога не отхвърляйте даден отговор. Ако явно не съответства на текста, попитайте: „Кой стих те насочи към това заключение?“ или отново: „Какво мислят останалите?“

13. Не очаквайте всеки отговор да бъде насочен към вас. В началото това вероятно ще се случва, но с времето членовете на групата ще започнат да взаимодействат помежду си. Това е признак за здравословна дискусия.

14. Не се страхувайте от противоречиви теми. Те могат да бъдат много стимулиращи. Ако не успеете напълно да разрешите даден въпрос, не се обезкуражавайте. Продължете напред и го запазете в ума си за по-късно. Последващо изучаване може да доведе до неговото изясняване.

15. Периодично обобщавайте какво е казала групата относно пасажа. Това помага да се съберат различните идеи и да се осигури последователност в изучаването. Но избягвайте да проповядвате.

16. В края на библейската дискусия можете да дадете на членовете на групата време за тишина, за да работят върху идея от раздела „Сега или по-късно“. След това обсъдете какво сте преживели. Или можете да насърчите членовете на групата да работят върху тези идеи между срещите. Осигурете време, докато тече срещата, за да могат хората да споделят какво научават.

17. Завършете съвместното си време с разговорна молитва, адаптирайки предложението за молитва в края на изучаването според вашата група. Помолете Бог да ви помогне да следвате ангажиментите, които сте направили.

18. Завършете навреме.

Много допълнителни съвети и помощ можете да намерите в *How to Lead a LifeGuide Bible Study*, която е част от поредицата *LifeGuide Bible Study*.

Компоненти на малките групи

Една здравословна малка група трябва да прави повече от изучаване на Библията. Има четири основни компонента, които трябва да се вземат предвид при организирането на времето ви заедно.

Грижа. Малките групи ни помагат да растем в познанието и любовта към Бога. Библейското изучаване е ключът към осъществяването на това и е основата на вашата малка група.

Общност. Малките групи са прекрасно място за изграждане на дълбоки приятелства с други християни. Отделете време за неформално взаимодействие преди и след всяко изучаване. Планирайте дейности и игри, които ще ви помогнат да се опознаете. Прекарвайте време, забавлявайки се заедно—организирайте пикник или гответе вечеря заедно.

Поклонение и молитва. Вашето изучаване ще бъде обогатено чрез време, прекарано в прослава на Бога с молитва или песен. Молете се за нуждите на другите и следете как Бог отговаря на молитвите във вашата група. Помолете Бог да ви помогне да приложите наученото в изучаването.

Изходяща дейност. Обръщането към другите може да бъде практичен начин за прилагане на наученото и ще предпази групата ви от прекомерен фокус върху себе си. Организирайте поредица от евангелизационни дискусии за вашите приятели или съседи. Помогнете на възрастен приятел, като почистите неговия двор. Служете заедно в кухня за бедни или прекарайте ден, като помагате на някое социално служение в града ви.

Много допълнителни предложения и помощ във всяка от тези области могат да бъдат намерени в *Small Group Idea Book*. Информация за изграждане на малка група можете да откриете в *Small Group Leaders' Handbook* и *The Big Book on Small Groups* (и двете от *InterVarsity Press*). Прочитането на една от тези книги би било полезно за вас.

Лидерски бележки върху изучаванията

1. Господ гледа сърцето (1 Царе 16:1-13).

Цел: Да контрастира нашия типичен начин на възприемане на хората с това как Господ ги вижда.

Въпрос 1: *„Тази глава започва там, където свършва глава 15: Самуил все още скърби за Саул. Иронично, Божественото „докога“ служи като пророческо смъмряне за пророк Самуил. Тъй като Бог беше отхвърлил Саул като цар на Израил, смяната на лидерството беше неизбежна.“ (NIV Bible Commentary, Kenneth Barker & John Kohlenberger [Grand Rapids: Zondervan, 1994], стр. 53).*

Въпрос 3: Не само, че Елиав бил висок и красив, той бил първородният син на Есей *(1 Царе 17:13)*. В културата на Израил именно първородният син е бил избиран първи.

Въпрос 5: Насърчете групата да изследва не само външния вид – ръст, красота, дрехи и други, но също така външни качества като позиция, образование или влияние.

Въпрос 7: Може да помолите групата да се сети за хора, които познават или са познавали, чиито вътрешни качества и способности далеч надхвърлят скромния им външен вид.

Въпрос 9: Интересно е, че Господ не казва директно на Самуил, че Давид е избраният за помазване. Вместо това, Той позволява на Самуил да премине през цялото семейство, преди да стигне до Давид.

Първоначално Самуил използва светски критерии, предполагайки, че Елиав е Божият помазаник. Но докато преминава през синовете на Есей, истината

започва да се изяснява: *„Господ не гледа на онова, на което човек гледа. Човек гледа външния вид, а Господ гледа сърцето.“ (1 Царе 16:7).*

Този процес бил образователен както за Самуил, така и за цялото семейство на Давид.

2. Битката е на Господа. (1 Царе 17)

Цел: Да осъзнаем, че *„не чрез меч или копие Господ спасява; защото битката е на Господа“ (1 Царе 17:47).*

Въпрос 1: В древността битките понякога не се водели от цели армии, а от герои, избрани да ги представляват. Докато юнаците се сражавали, се вярвало, че боговете решават изхода на битката. Филистимците явно вярвали в тази практика и избрали Голиат за свой шампион.

От човешка гледна точка, Голиат бил страховит. Текстът ни казва, че той бил почти 3 м. висок *(ст. 4)*. Бронзовата му броня тежала около 57 кг, а железният връх на копието му – около 7 кг. Освен това, той бил воин още от младостта си *(ст. 33)*. Бил идеалният войн, и Израил имал основателна причина да се страхува от него.

Въпрос 2: Във Второзаконие 20:1-4 Бог обещал: *„Когато излезеш на война срещу неприятелите си и видиш коне, колесници и армия, по-голяма от твоята, не се бой от тях, защото Господ, твоят Бог, който те изведе от Египет, е с теб. Когато наближи битката, свещеникът ще излезе и ще се обърне към войската, казвайки: Чуй, Израилю, днес излизаш на бой с враговете си. Не се плашете и не се страхувайте; не се ужасявайте и не изпадайте в паника пред тях. Защото Господ, твоят Бог, е Този, който върви с теб, за да воюва за теб срещу враговете ти и да ти даде победа.“*

Действията на Саул и израилтяните разкриват липса на вяра в Божиите обещания. Господ обещал да се бие за тях и да им даде победа, независимо от размера на армията, която срещат.

Въпрос 3: Ако имате време, можете да добавите въпроса:

„Какви обещания трябва да си припомняме по време на битките в живота?"

След това четирима доброволци могат да прочетат следните пасажи:

- *Матей 28:20*
- *Римляни 8:28*
- *2 Коринтяни 12:9*
- *Евреи 13:5-6*

Други участници също може да си припомнят обещания, които са им помогнали в житейските битки.

Въпрос 5: Авторът на *1 Царе* подчертава с голямо внимание колко неравностойна била тази битка, поне от човешка гледна точка. Слабостта на Давид създава фон, на който се разкрива Божията сила.

Саул рискува бъдещето на целия Израил, като позволява на Давид да влезе в битка. Ако Давид загубел, Израил щял да стане роб на филистимците *(виж бележките към въпрос 2)*.

Въпрос 7: Давид не се хвали със своите способности или победи. В стих 37 той разкрива, че Господ го е избавял в миналото и изразява вяра, че Господ ще го избави и в битката с Голиат.

Въпрос 9: Стих 47 представя основното послание на тази глава: *„Всички събрани тук ще знаят, че не чрез меч или копие Господ спасява; защото битката е на Господа, и Той ще ви предаде в нашите ръце."*

3. Истинското приятелство. (1 Царе 20:1-17, 30-42)

Цел: Да научим нещо за истинското приятелство, като наблюдаваме връзката между Давид и Йонатан.

Въпрос 2: Йонатан би могъл да бъде заплашен от Давид. По правило той щял да бъде наследникът на Саул като цар на Израил. Но дори когато става ясно, че Давид ще стане цар, любовта на Йонатан остава непоклатима.

Въпрос 4: Любовта на Йонатан към Давид го отчуждава от баща му. Йонатан също рискува живота си, като защитава Давид.

В Zondervan NIV Bible Commentary се казва: *"Както Давид се опасяваше (ст. 7), Саул се разгневи яростно, когато Йонатан му каза причината за отсъствието на Давид. По същество, за Саул Йонатан и Давид бяха неразличими, когато избухна. Саул прокле Йонатан с ужасна обида, насочена към собствения му син. Той обвини Йонатан, че е 'застанал на страната на Давид', и че това не е само за негов срам, но и за срама на 'майката, която те е родила'. Саул напомни на Йонатан, че докато Давид е жив, нито Йонатан, нито неговото царство могат да оцелеят. Историята щеше да докаже страховете на Саул като пророчески отвъд най-лошите му кошмари: макар че царството на Саул и неговия син нямаше да се утвърди (1 Царе 13:13-14), царството на Давид и неговия син щеше да се утвърди (2 Царе 7:16, 26; 3 Царе 2:12, 46)."* (Zondervan NIV Bible Commentary, Kenneth L. Barker & John Kohlenberger III, [Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1994], 1: 416-17.)

Въпрос 6: Според *1 Царе 20:41*, тези двама воини не смятаха за „не-мъжко" да изразяват както физическа, така и емоционална любов един към друг. (Физическата привързаност между мъже е много по-често срещана в източната култура, отколкото на Запад.) Те също така потвърждават отново ангажимента си да останат приятели *(ст. 42)*.

4. Въпрос на съвест. (1 Царе 24).

Цел: Да преосмислим някои от нашите представи за Божието водителство.

Въпрос 2: Всичко изглеждало така, сякаш Божията воля била Давид да убие Саул. Господ бе предал Саул в ръцете на Давид *(ст. 10)*. Мъжете на Давид били единодушни, че убийството на Саул е правилното решение. Давид дори имал конкретно обещание: *„Ще предам неприятеля ти в ръцете ти, за да постъпиш с него, както желаеш" (ст. 4)*. С толкова убедителни доказателства, е удивително, че Давид отказва да убие Саул.

Въпроси 4 и 6: Два допълнителни фактора убедили Давид да не наранява Саул: След като отрязва края на дрехата на Саул, Давид изпитва угризения на съвестта. Той осъзнава, че Саул все още е Господният помазаник и следователно негов господар. Давид разбира, че Господ е помазал Саул, и затова отстраняването му от трона било Божия отговорност – не негова.

Въпрос 9: Давид има още много да учи за Бога, преди да бъде готов да заеме трона на Израил. Ако бе избегнал дългия, труден процес на духовно израстване, той нямаше да стане такъв цар, какъвто в крайна сметка става. Също така, ако беше проявил неуважение към Божия помазаник, като го убие и узурпира трона, как тогава другите щяха да се отнасят към Давид, когато сам бъде признат като Божий помазаник?

5. Сигурност в Господа. (1 Царе 25).

Цел: Да разгледаме как да реагираме на тези, които ни нараняват, чрез положителен и отрицателен пример.

Въпрос 1: В предишната и следващата глава Давид отказва да отмъсти, оставяйки отмъщението в ръцете на Господа. Но в тази глава той почти взема възмездието в свои ръце срещу Навал.

Въпрос 2: На иврит името Навал означава „глупак“. Разказът разкрива това, което жена му по-късно заявява: „Той е точно като името си – името му е Глупак“ *(ст. 25)*.

Въпрос 3: Стрижането на овцете било празничен повод. Тъй като Давид бе защитавал овчарите и стадата на Навал, той имаше основание да очаква възнаграждение. Но в гнева си, той реагира твърде остро на грубия отказ на Навал.

Въпрос 7: *„Общият характер на Навал, презрителното му отношение към Давид, въпреки че Давид бе пазил стадата му, и внезапната му смърт от Божията ръка – всички те паралелно наподобяват Саул (чието „стадо“ Давид също защитаваше). Това позволява на автора косвено да представи Саул като глупак (виж 13:13; 26:21) и да предвиди неговия край.*“ (NIV Study Bible, Kenneth Barker [Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1985], стр. 411).

Въпрос 8: Давид имал нужда от уверение, че Господ в крайна сметка ще извърши отмъщение срещу Саул за начина, по който се отнасял към Давид, точно както Господ извършва възмездие срещу Навал. Без това уверение, Давид щял да бъде изкушен да отмъсти на Саул сам. Ние също трябва да се доверим на Бога да се справи с нашите врагове, вместо да търсим отмъщение.

6. Намиране на сила в Господа. (1 Царе 30:1-25).

Цел: Да ни насърчи да намираме сила в Господа, дори в най-трудните ни моменти.

Въпрос 2: Давид получава града Циклаг от Анхус, царя на Гет, докато живеел сред филистимците *(виж 1 Царе 27:6-7)*.

Въпрос 6: В стихове 7-8 Давид моли свещеника Авиатар да донесе ефода, за да се допита до Господа. Ефодът бил специална ленена дреха, носена от

първосвещеника. Нагръдникът, прикрепен към ефода, съдържал два свещени жребия – Урим и Тумим *(„проклятията и благословенията“)*, които се използвали в кризисни моменти, за да се определи Божията воля. Предполагаемо: Урим означавало „не“, Тумим означавало „да“. Но Господ не просто отговори с „да“, както бихме очаквали, а дава по-подробен отговор: *„Преследвай ги. Ти непременно ще ги настигнеш и ще успееш в спасяването.“ (ст. 8)*

Въпрос 7: Онези, които претендирали за плячката, акцентирали върху своите собствени заслуги – *„плячката, която ние си върнахме“*. Но Давид отдава победата на Господа: *„Не, братя мои, не трябва да правите това с онова, което Господ ни даде.“ (ст. 23)*. Тъй като Господ им бе дал победата, всички заслужавали дял от плячката.

Въпрос 8: В крайна сметка този въпрос няма окончателен отговор. Но тъй като редовно срещаме трудности в този свят, е важно да мислим върху него. Писанието ясно показва, че Божиите деца не са защитени от страдания и изпитания. Но Бог ни дава благодат в тези изпитания и понякога – но не винаги – ни избавя от тях.

Въпрос 10: Ако членовете на групата се чувстват некомфортно от този въпрос, можете да го преформулирате така: „Замислете се върху трудност или страдание, с което се борите в момента. Как опитът на Давид може да ви даде надежда?“

7. Божият гняв и благословение. (2 Царе 6).

Цел: Да придобием по-дълбока признателност за Божията святост.

Обща бележка: Преди да прочетете тази глава, може да споменете пред групата, че Давид вече е цар над Израил, както и над Юда *(виж 2 Царе 5)*.

Въпрос 1: Когато Давид поставя ковчега върху нова колесница, той следва практиката на филистимците *(1 Царе 6:7)*, вместо метода, заповядан от Господа *(виж бележката към въпрос 3)*.

Въпрос 3: Ковчегът не трябвало да бъде пренасян върху колесница, а трябвало да бъде окачен между два дълги пръта и носен на раменете на левитите *(1 Летописи 15:14-15)*. Давид или не знаел заповедта на Моисей, или я игнорирал. И в двата случая последствията са тежки.

Въпроси 5-6: Господ дава на Давид сериозно напомняне, че Той е свят Бог, Който изисква послушание. Но страхът на Давид бил прекомерен. Господ искал да благослови Давид и Израил, както се вижда от отношението Му към Обед-Едом. Проблемът не бил в желанието да се пренесе ковчегът в Йерусалим, а в начина, по който се извършва това.

Въпрос 7: Този път Давид не рискува! Левитите носят ковчега, както Моисей е заповядал *(виж 1 Летописи 15)*. Давид принася жертви след всеки шест крачки – нещо, което Моисей не бе изисквал. Тези жертви може би били израз на благодарност, а не на страх.

Въпрос 8: Няколко пояснения ще помогнат при разискването на тези въпроси:

1. Ефодът *(ст. 14)* бил безръкавна връхна дреха, достигаща до ханша.
2. Стих 16 разкрива, че Михала „няма никаква оценка за значимостта на събитието“ и дълбоко негодува срещу публичното поведение на Давид,

което според нея не подобава на царското му достойнство. *(NIV Study Bible, стр. 428)*

3. Стих 23 може да показва, че Михала не е имала деца, като наказание за нейната гордост и едновременно нова проява на Божия съд върху дома на Саул *(Ibid.)*.

Въпроси 10-11: Разгледайте не само моментите на индивидуално поклонение, но и времето на колективно поклонение – било то в малка група или в църква.

8. Божието обещание към Давид. (2 Царе 7).

Цел: Да осъзнаем, че Божиите планове за нашето благословение далеч надхвърлят нашите планове да Му служим.

Въпрос 2: Тъй като Давид вече живеел в дворец *(ст. 1)*, той не смятал за уместно небесният Цар да обитава в шатър. Затова Давид искал да построи дворец (храм) за Господа.

Въпрос 3: Нито Натан, нито Давид се допитали до Господа относно изграждането на храма. Но когато Господ говори на Натан, Той ясно заявява, че през цялата история на Израил Той никога не е обитавал в дом, нито е искал такъв.

Въпрос 5: Давидовият завет съдържа следните обещания:

1. Господ ще направи името на Давид велико *(ст. 9)*.
2. Господ ще осигури постоянно място за Своя народ *(ст. 10)*.
3. Те ще имат покой от всичките си врагове *(ст. 11)*.
4. Господ ще издигне потомък от Давид, който ще построи дом за Господа *(ст. 12-13)*.
5. Династията (домът) и царството на Давид ще пребъдват завинаги *(ст. 16)*.

Този завет, подобно на заветите с Ной и Авраам, е безусловен.

Въпроси 6-7: Непосредственото изпълнение на обещанието се отнася до Соломон. Но то също така се отнася за потомците на Давид, които ще седят на престола му. В крайна сметка обещанието намира своето окончателно изпълнение в Исус Христос, Сина на Давид, който ще царува на Давидовия трон завинаги *(виж Матей 1:1; Евреи 1:5)*.

Въпрос 11: „*NIV превежда Adonay Yahweh* като „Всемогъщ Господ“. Първата дума е интензивна форма на „господар“ или „владетел“ и се използва само за Бога. Втората е личното име на Бога, означено в английските преводи като „LORD“. По-старите версии превеждат фразата като „LORD God“. Преводачите на NIV избirat думата „всемогъщ“, за да предадат на английски онова, което еврейските читатели биха разбрали – че това име признава Бога на Израил като върховен Владетел.“ *(Lawrence O. Richards, New International Encyclopedia of Bible Words [Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1999], на CD-ROM.)*

9. Изправяне пред изкушението. (2 Царе 11).

Цел: Да наблюдаваме финото действие на изкушението и как един грях може да доведе до друг, така че да се предпазим от слизането по спиралата на греха, както се случва с Давид.

Въпроси 1-2: Авторът отбелязва, че грехът на Давид се случва през пролетта, когато царете излизат на война *(ст. 1)*. Но той подчертава, че Давид остава в Йерусалим. Създава се впечатление, че първата грешка на Давид е била да остане у дома, вместо да предвожда армията си.

На пръв поглед няма нищо нередно в това, че Давид се разхожда по покрива на двореца си. Също така, първият поглед към Витсавее вероятно е бил неумишлен. Мартин Лутер веднъж коментира: *„Не можем да попречим на птиците да летят над главите ни, но можем да ги спрем да свият гнездо в косите ни!“*

След това Давид се осведомява за Витсавее *(ст. 3)*. Когато разбира, че тя е омъжена за един от войниците му, той е можел да прекрати всичко тук. За съжаление, той вече е позволил на изкушението да добие твърде голяма сила, която трудно можеше да се устои.

Накрая Давид изпраща да доведат Витсавее *(ст. 4)*. Яков ни помага да разберем процеса, чрез който изкушението става грях: *„Всеки човек бива изкушаван, когато от собственото си зло желание бъде завлечен и прелъстен. Тогава, след като желанието зачене, ражда грях; а грехът, когато узрее, поражда смърт.“ (Яков 1:14-15)*. Тези думи могат да бъдат точен синтез на 2 Царе 11.

За пояснение относно *„Тя се беше очистила от нечистотата си“ (ст. 4)*, виж *Левит 15:19 и 28*. Стихове 4-5 са начинът, по който авторът ни уверява, че Витсавее не е била бременна преди да легне с Давид.

Въпрос 3: Изкушението обикновено е по-лесно да се устои, когато ни срещне за пръв път. Колкото по-дълго му позволяваме да ни владее, толкова по-слаби стават защитите ни. Накрая ставаме толкова силно подвластни на изкушението, че изпитваме огромни трудности да му устоим. Сатана знае, че ако постепенно разруши защитата ни, ще му бъде много по-лесно да ни доведе до грях.

Въпрос 8: Грехът на Давид засяга множество хора. Очевидно, Витсавее и Урия са засегнати. Йоав също компрометира своята честност. Няколко други войници загиват ненужно, когато са изпратени с Урия на самоубийствена мисия. Околоизраилските езически народи също усещат последствията: *„С това ти направи така, че неприятелите на Господа показаха пълно презрение.“ (2 Царе 12:14)*. Накрая, както откриваме в следващата глава, невинното дете също е засегнато от този трагичен съюз.

Въпрос 10: Следната мисъл винаги е била предупреждение за мен:
„Посей мисъл – пожъни действие.
Посей действие – пожъни навик.
Посей навик – пожъни характер.
Посей характер – пожъни съдба.“

10. Строгата милост на Бога. (2 Царе 12).

Цел: Да наблюдаваме строгата и милостива дисциплина на Бога в живота на Давид. Да разгледаме как и защо Бог ни дисциплинира днес.

Въпрос 1: Ако Натан беше конфронтирал Давид директно, той щеше да се защити. Но като разказва история, Натан позволява на Давид да бъде по-обективен и сам да се осъди.

Подходящо е, че Натан избира история за агне. Може би се е надявал да извика топлотата от младостта на Давид, когато той е бил овчар и се е грижил за стадото си.

Въпрос 4: Можете да подчертете паралелите между нашата ситуация и Давид. Бог беше дал на Давид всичко, което някога бе желал – и повече. Но Давид отвръща на Божията доброта, като извършва убийство и прелюбодеяние.

По същия начин, Бог даде Своя Син да умре за нас, когато бяхме безпомощни и без надежда. Сега, когато сме Негови деца, Бог ни дава всяко духовно благословение в Христос и излива Своята благодат върху нас изобилно. Всеки път, когато съгрешаваме, обръщаме гръб на Този, който ни е възлюбил безмерно.

Въпрос 5: Божият съд над Давид изглежда суров. Но не трябва да пренебрегваме факта, че наказанието за прелюбодеяние и убийство е трябвало да бъде смърт. Давид нямал право да живее, но Бог милостиво го пощадил.

Въпрос 6: Може да няма ясен отговор на този въпрос. Можете да посочите, че когато Бог ни дисциплинира днес, Това не е израз на Неговия гняв. Защо? Защото всяко наказание, което заслужаваме, вече е било излято върху Исус Христос. Вместо това, нашият небесен Отец ни дисциплинира с любов, за да ни направи святи и да ни помогне да израстем като Негови деца. Но тъй като Давид е живял под Стария Завет, въпросът не е толкова ясен.

Въпрос 9: Изявлението на Давид, *„Аз ще отида при него“ (ст. 23)* изглежда изразява надеждата му в живота след смъртта. Може да обсъдите как подобно виждане може да ни помогне по време на скръб.

Удивително е, че Господ не само дава на Давид и Витсавее син, за да замени починалото дете, но този син е Соломон, който Бог е обещал във 2 Царе 7. Авторът ни казва, че Господ възлюби Соломон и му даде името Йедидия, което означава *„възлюбен от Господа“ (ст. 24-25)*. Забележете също, че Господ продължава да дава на Давид победи над враговете му *(ст. 26-31)*.

Въпрос 10: Бог ни дисциплинира по различни начини – не само когато съгрешаваме, но защото сме грешници, които трябва да станат святи, и деца, които трябва да израснат.

11. Погрешно доверие. (1 Летописи 21:1—22:1).

Цел: Да се научим да се доверяваме на Господа, вместо на човешка сила и ресурси.

Въпрос 2: Стих 1 ни казва, че Сатана подбуди Давид да направи преброяването. Авторът отбелязва, че дори Йоав разбира, че това действие ще донесе вина върху Израил *(ст. 3)*. Стих 7 заявява, че тази заповед е зло в очите на Бога. Накрая, самият Давид признава, че е извършил тежък грях, като е направил преброяването. Следователно, няма съмнение относно вината на Давид.

Въпрос 3: Вероятно действието на Давид било мотивирано от греховна гордост. Освен това, той вероятно разчитал на силата на армията си, вместо на Господа.

Въпрос 4: Това е силно изкушение в нашата култура. Склонни сме да се доверяваме на собствените си способности, образование, опит, ниво на доходи, размер на спестяванията или на други видими, осезаеми неща или хора. Но като Давид, ние трябва да научим, че такива неща могат да бъдат отнети в един миг и че нашата единствена трайна сигурност е в Господа.

Въпрос 5: Давид бе преброил бойните си мъже, за да се чувства сигурен срещу атака. Но като резултат от греха му, седемдесет хиляди души загиват само за три дни – много повече, отколкото биха загинали в битка, особено ако Господ беше се бил за Израил.

2 Царе 24:1 заявява: *„Гневът на Господа пламна против Израил и Той подбуди Давид против тях, казвайки: „Иди, направи преброяване на Израил и Юда.““* Следователно, наказанието на народа не беше единствено заради греха на Давид.

Въпрос 9: Една от ясните цели на автора в тази глава е да обясни как е било придобито мястото за храма *(виж 22:1)*.

Въпрос 10: Харманът на Орна Евусееца било мястото, където Божият гняв бил отстранен от народа, чрез принасянето на жертва. Една от основните цели на храма щяла да бъде принасянето на жертви за греховете на народа.

Въпрос 11: Подобно на Давид, ние трябва да изповядваме греховете си пред Господа, като претендираме за прошката, която ни се предлага чрез смъртта на Исус Христос на кръста. След това трябва да предадем чувството си на несигурност на Господа, молейки Го да се погрижи за нуждата, която ни тревожи. Също така е полезно да четем за Божията вярност в Писанието. Давид сам дава отличен обзор на Божията вярност към него във *2 Царе 22*. Ние дори можем да съставим свой собствен псалм на хваление, като си припомним различните начини, по които Господ е дал снабдяване за нашите нужди, както в миналото, така и в настоящето.

12. Щедро даряване. (1 Летописи 29).

Цел: Да наблюдаваме чрез примера на Давид какво означава да даваме радостно и щедро на Господа.

Въпрос 2: Господ се грижи повече за отношението на сърцето ни при даване, отколкото за сумата. Но е интересно да отбележим колко много Давид дава на Господа. От личното си съкровище, той дава три хиляди таланта злато, което се равнява на 110 тона (около 100 метрични тона). Освен това, той дава седем хиляди таланта пречистено сребро, което се равнява на 260 тона (около 240 метрични тона). При днешната пазарна стойност на златото и среброто, паричната стойност би била поразителна.

Въпроси 5-7: В момент, когато Давид би могъл да се чувства горд, забелязваме вместо това дълбоко смирение. През цялата си молитва, той признава, че Господ вече притежава всичко, и че всяко богатство или чест, които Давид има, са дар от Бога *(ст. 11-12, 14, 16)*. Давид също осъзнава, че животът и богатството ни са преходни, „като сянка“ *(ст. 15)*.

Личните приложения са ясни:

- Ако осъзнаем, че Господ вече притежава всичко, ще бъдем по-смирени в даването си.

- Ако осъзнаем, че Господ е източникът на нашето богатство, ще бъдем по-щедри в даването си.
- И ако, като Давид, проумеем величието на Бога, ще бъдем мотивирани да Му се покланяме и чрез нашето даване.

Въпрос 9: Освен даването, тази глава показва, че Давид и народът се покланяли на Господа чрез: Молитва *(ст. 10-19)*, Хваление *(ст. 20)*, Радостно празненство и пируване *(ст. 22)*. Макар че вече не е необходимо да принасяме животински жертви, както те правели *(ст. 21)*, можем да се покланяме на Господа, като си припомняме жертвата на Христос на кръста.

Джак Кухачек е изпълнителен вицепрезидент и издател на *Baker Books* (Baker Publishing Group, Гранд Рапидс, Мичиган). Той е основният редактор на серията *LifeGuide® Bible Studies* и е автор на ръководствата за изучаване на Библията: Авраам, Галатяни, Божията утеха, Надежда, Павел, Угаждане на Бога, Римляни, Самоуважение и Духовна война.

Освен това, той е автор на книгата Applying the Bible и съавтор (с Синди Бънч) на книгата How to Lead a LifeGuide® Bible Study.